

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnených : **1/ R. S., 2/ A.. S.**, proti povinnému **J. S.**, zastúpený Mgr. L. R., **pre vymoženie výživného**, vedenej na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 23 Er 960/1999, na dovolanie povinného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 25. februára 2008, sp.zn. 17 CoE 18/2008, rozhodol

t a k t o :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne z 25. februára 2008, sp.zn. 17 CoE 18/2008 v časti, v ktorej odvolanie povinného proti výroku o schválení príklepu odmietol, **z r u š u j e** a vec mu v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Trenčín uznesením z 24. októbra 2007, č.k. 23 Er 960/1999-58 schválil príklep udelený vydražiteľovi : M. M. a manžel K. M., obaja bytom B., na dražbe konanej dňa 22. júla 2005 na Exekútorskom úrade N. – súdna exekutorka JUDr. M. K., na podiel 8/24 nehnuteľností zapísaných na LV č. X. pre k. ú. D.B., vydanom Katastrálnym úradom v T., Správa katastra N. ako parc. č. X. záhrady o výmere 173 m² (parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape), parc. č. X. záhrady o výmere 83 m² (parcely registra „E“ evidované na mape určeného operátu), parc. č. X. zastavané plochy a nádvoría o výmere 391 m² (parcely registra „ C “ evidované na katastrálnej mape) a dom so súpisným číslom X. postavený na parc. č. 64, za najvyššie podanie v sume 133 333,50 Sk v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn.

Ex 114/1999,23 Er 960/1999. Žiadosť povinného o zastavenie exekúcie zo dňa 22. januára 2005 zamietol.

Krajský súd v Trenčíne na odvolanie povinného uznesením z 25. februára 2008, sp. zn. 17 CoE 18/2008 jeho odvolanie proti výroku o schválení príklepu odmietol. Uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým žiadosť povinného o zastavenie exekúcie zamietol, potvrdil. Dospel k záveru, že voči uzneseniu súdu prvého stupňa v časti schválenia príklepu v zmysle § 148 a nasl. Exekučného poriadku nie je možné podať odvolanie. Poukázal na znenie § 201 v spojení s § 202 ods. 2 O.s.p., ako aj skutočnosť, že osobitný predpis neobsahoval možnosť podať takémuto rozhodnutiu odvolanie. Uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bola žiadosť povinného o zastavenie exekúcie zamietnutá, potvrdil s poukazom na ustanovenie § 219 O.s.p. ako vecne správne.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu čo do výroku, ktorým bolo jeho odvolanie proti výroku o schválení príklepu odmietnuté, podal dovolanie povinný, ktorý ho navrhol zrušiť a vec v rozsahu zrušenia vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že v danom prípade mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.). Odvolací súd odmietol jeho odvolanie ako smerujúce proti uzneseniu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 202 ods. 2 O.s.p. a § 148 Exekučného poriadku), hoci podmienky pre postup podľa týchto ustanovení nebol daný. V danom prípade začalo exekučné konanie pred 1. februárom 2002, kedy nadobudla účinnosť novela Exekučného poriadku vylučujúca odvolanie proti uzneseniu o schválení príklepu (zákon č. 32/2002 Z.z.), takže podľa prechodného ustanovenia § 235 ods. 2 Exekučného poriadku bolo ho aj po uvedenom dni potrebné dokončiť podľa „doterajších predpisov“. Keďže ustanovenie § 148 Exekučného poriadku v znení pred uvedenou novelou pripúšťalo odvolanie proti rozhodnutiu súdu o príklepe, bol jeho opravný prostriedok prípustný.

Oprávnený považovali rozhodnutie odvolacieho súdu za vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), ktorý je zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.), skúmal

najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 a nasl. O.s.p.).

Pri skúmaní prípustnosti dovolania v prejednávanej veci vychádzal dovolací súd z toho, že dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Dovolanie, ktoré v danom prípade smeruje proti uzneseniu, je v zmysle § 239 ods. 1 O.s.p. prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a/ odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa, b/ odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev (§ 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.) na zaujatie stanoviska. Dovolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa odmietlo odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

V zmysle § 239 ods. 2 je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Dovoláním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ktorým odmietol odvolanie oprávnenej, nevykazuje znaky vyššie uvedených uznesení. Dovolanie preto podľa § 239 ods. 1 a 2 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 druhá veta O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal i otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka byť účastníkom konania, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci

právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad nedostatku návrhu na začatie konania tam, kde konanie sa mohlo začať len na takýto návrh, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným). Treba zdôrazniť, že ustanovenie § 237 O.s.p. nemá žiadne obmedzenia vo výpočte rozhodnutí odvolacieho súdu, ktoré sú spôsobilým predmetom dovolania. Z hľadiska prípustnosti dovolania podľa uvedeného ustanovenia nie je predmet konania významný. Ak je teda konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v tomto ustanovení, možno ním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené.

Pod odňatím možnosti pred súdom konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.) treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. O takúto vadu ide aj vtedy, ak odvolací súd odmietne odvolanie ako neprípustné (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.), hoci podmienky pre tento postup nie sú splnené.

Z ustanovenia § 201 O.s.p. vyplýva, že účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia platí, že každé rozhodnutie súdu prvého stupňa možno napadnúť odvolaním za predpokladu, že v konkrétnej veci zákon podanie odvolania nevyklučuje.

Podľa § 202 ods. 2 O.s.p. odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak. Osobitným zákonom v zmysle tohto ustanovenia je Exekučný poriadok. Proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní vykonávanom podľa Exekučného poriadku je teda odvolanie prípustné len vtedy, ak to Exekučný poriadok výslovne umožňuje a pripúšťa.

V zmysle § 148 ods. 1 Exekučného poriadku v znení do novelizácie zákonom č. 32/2002 Z.z. platilo, že udelenie príklepu podlieha schváleniu súdom (veta prvá) a proti rozhodnutiu o príklepe je prípustné odvolanie (veta druhá). Tým exekučný poriadok v uvedenom znení ustanovoval „inak“ (z hľadiska § 202 ods. 2 O.s.p.).

K vypusteniu druhej vety tohto ustanovenia došlo až uvedenou novelou. Keďže podľa § 235 ods. 2 Exekučného poriadku v znení platnom v čase rozhodovania odvolacieho súdu bolo potrebné aj po účinnosti zákona č. 32/2002 Z.z. dané exekučné konanie, začaté pred jeho účinnosťou dokončiť podľa „doterajšieho predpisu“ (ktorým je Exekučný poriadok v znení pred uvedenou novelou), je opodstatnená námietka dovolateľa, že postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť pred súdom konať. Odvolanie povinného bolo totiž s poukazom na ustanovenie § 235 ods. 2 Exekučného poriadku procesne prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na tú skutočnosť, že uvedená novela Exekučného poriadku (zák. č. 32/2002 Z.z.) v prechodných a záverečných ustanoveniach nachádzajúcich sa v jedenástej časti v § 235 ods. 2 prijala zo všeobecne platnej zásady výnimku, podľa ktorej exekučné konania ktoré sa začali do 1. februára 2002 sa dokončia podľa doterajších predpisov. To znamená podľa Exekučného poriadku do novely vykonanej zákonom č. 32/2002 Z.z.

Z uvedeného vyplýva, že odvolací súd zaťažil konanie procesnou vadou v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. tým, že odvolanie oprávneného odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p., hoci podmienky pre tento postup neboli dané.

Výskyt niektorej z vád uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. zakladá v každom prípade prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu vydanému v takto postihnutom konaní; zároveň je samostatným dôvodom, pre ktorý dovolací súd musí napadnuté rozhodnutie vždy zrušiť (§ 243b ods. 1 O.s.p.), pretože takéto rozhodnutie nemožno v žiadnom prípade považovať za správne.

Vzhľadom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie odvolacieho súdu v napadnutej časti zrušil podľa § 243b ods. 1 O.s.p. a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 2 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. augusta 2010

**JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová